

14de JAARGANG, NR. 252
8 FEBRUARI 2016

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWS**
- 3 JAZZ OP PAPIER**
- 4 JAZZ OP DE PLAAT**
 Gerard Presencer & DR Big Band,
 Bill Frisell e.a.
- 6 JAZZ OP DE PLANKEN**
 Rose Ellis, Ben van Gelder Trio,
 Simin Tander, Enrico Pieranunzi e.a.

EN VERDER:

- 11** New York Calling (Roos Plaatsman)
- 12** Dupree Bolton (Tom Beetz)
- 15** Bestsellers en tips Jazzcenter
- 25** Gouwe Ouwe (Hessel Fluitman)

JAZZFLITS 253

staat **22 FEBRUARI** op
<http://www.jazzflits.nl>

JAZZFLITSEN

**FILM OVER SAXOFONIST
 THOMAS CHAPIN GEREED**

Het leven van de Amerikaanse alt-saxofonist en fluitist Thomas Chapin (1957-1998) is verfilmd door Stephanie J. Castillo. In haar film 'Night Bird Song' beschrijft ze het leven van de saxofonist. Die overleed toen hij op het punt stond door te breken naar een groter publiek, met energieke en meeslepende muziek die uitersten als mainstream post-bop en vrije impro met elkaar verbond.

Chapin was jarenlang lead-altist en musical director van Lionel Hamptons big-band, maar voelde zich evengoed thuis in de exploratieve atmosfeer van 'downtown' New York, rond de beroemde Knitting Factory-club. Castillo volgt Chapin door de tijd – van zijn jeugd tot zijn laatste strijd tegen de leukemie – en over de continenten. Midden jaren negentig was Chapin ook geregeld op Nederlandse podia actief, zoals het North Sea Festival, het Bimhuis en het SJU Jazz Festival. Die periode wordt belicht in interviews met programmeurs Kees van Boven en Marcel Kranendonk, musici Ineke van Doorn en Marc van Vugt, die in 1996 de cd 'President For Life' met Chapin opnamen, en journalist Frank van Herk. Over een Nederlandse vertoning is nog niets bekend.

Voor meer informatie over de film:
<http://www.thomaschapinfilm.com/>

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE
JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE
JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

i a 77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

**75-JARIGE CHICK COREA BETOONT
 HELDEN EER OP NORTH SEA JAZZ FESTIVAL**

Chick Corea. (Photo courtesy of Chick Corea Productions)

Pianist Chick Corea treedt op tijdens het komende North Sea Jazz Festival in Rotterdam. Hij komt met zijn '75th Birthday Celebration Homage To Heroes (Acoustic And Electric)'. Tot de andere eerste namen die festivaldirecteur Jan Willem Luyken eind januari voor de editie 2016 bekendmaakte, behoren ook die van Snarky Puppy, Antonio Sanchez and Migration, pianiste-vocaliste Diana Krall, gitarist John Scofield, pianist Brad Mehldau, het Branford Marsalis Quartet met als gasten zanger Kurt Elling en trompettist Christian Scott. Ook vindt een Steps Ahead-reünie plaats met Mike Mainieri (vibrafoon), Eliane Elias (piano), Donny McCaslin (sax), Marc Johnson (bas) en Peter Erskine (drums). Uit eigen land staat zangeres Sabrina Starke op het programma. Het festival is op 8, 9 en 10 juli in Ahoy, Rotterdam.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

NIEUWS

'World's Largest Jazz and Blues Record Store' staat te koop

The Jazz Record Mart, lange tijd aangeprezen als 'The World's Largest Jazz and Blues Record Store' is te koop. Ook gaat de zaak, gevestigd in Chicago, verhuizen. "The rent is killing us", zegt eigenaar Bob Koester (83) op 29 januari in The Chicago Tribune. "I want to die with the store. But it's either phase it out or sell it. Phasing it out is not easy. Know anyone who wants to buy a record store?" Koester is tevens eigenaar van Delmark Records. De Jazz Record Mart bestaat officieel sinds 1962. Volgens Koester heeft de zaak een inventaris ter waarde van 400.000 dollar.

Aftrap eerste editie festival ZeelandJazz in Terneuzen

De eerste editie van het nieuwe festival ZeelandJazz start op 9 juni in het Scheldeptheater in Terneuzen. Tot 17 juni vindt het festival onderdak in die Zeeuwse plaats, onder meer in podium Porgy en Bess, en daarna verkast het naar Middelburg. Daar is het Abdijplein tot en met 19 juni het centrum van de activiteiten. "We hopen een bekende popband te kunnen koppelen aan een beroemde jazzartiest, om zo de eigen 'pozzny' (mix van pop en jazz) sound van ZeelandJazz te kunnen laten horen. Verder hopen we een aantal 'uitgevlogen' Zeeuwse musici thuis te kunnen krijgen, voor een bijzonder optreden", aldus een persbericht van de organisatie. ZeelandJazz komt in de plaats van het Internationaal Jazzfestival Middelburg en Scheldejazz Terneuzen.

(Junior) Jazz Academy Den Bosch stopt met optredens

De Bosche formaties Jazz Academy en Junior Jazz Academy treden voorlopig niet meer op. Volgens initiatiefnemer Jeroen Doomerik roeien de groepen het niet zonder subsidie. Die subsidie werd in 2013 en 2014 eenmalig door de gemeente 's Hertogenbosch verleend. In de Jazz Academy spelen zo'n vijftien muzikanten tussen 15 en 20 jaar. De band trad onder meer op bij Jazz in Duketown, de Verkadefabriek en W2. "Het gaat daarbij om samen spelen en optreden, maar wel om een plek waar ook fouten gemaakt mogen worden", aldus Doomerik op 29 januari in het Brabants Dagblad. "In de Junior JazzAcademy spelen 25 musici in de leeftijd van 11 tot 16 jaar. De partij Bosch Belang heeft inmiddels vragen gesteld in een poging het initiatief te behouden voor de stad.

PODIA

JAZZ AT LINCOLN CENTER ORCHESTRA MAAKT LANGSTE TOURNEE OOIIT

Het New Yorkse Jazz at Lincoln Center Orchestra onder leiding van Wynton Marsalis maakt vanaf 4 februari een tournee van veertig dagen. Het doet daarin vijftien steden in tien landen aan. Nooit eerder maakte het orkest zo'n lange tournee.

De Blue Engine International Tour, genoemd naar het nieuwe platenlabel van het orkest, doet ook Amsterdam aan. Het orkest speelt er op 8 februari in het Concertgebouw. In Londen treedt het orkest op 18 februari op met saxofonist Wayne Shorter. In Australië voert het orkest samen met het Sydney Symphony Orchestra Marsalis' 'Swing symphony' uit. Op het programma staat verder werk van Thelonious Monk, Herbie Hancock en Lee Morgan. Ook zullen stukken van de cd 'Live In Cuba' worden gespeeld. Verder speelt het orkest zijn Jazz In The Key Of Life-repertoire met songs van Steve Wonder, The Beatles en Elton John. De tournee eindigt op 12 maart in Nieuw Zeeland.

OVERIG

BOEK OVER HANS DULFER GEPRESENTEERD

Op 28 januari onthulde Hans Dulfer samen met schrijfster Nathalie Lans in de Amsterdamse Melkweg het boek: 'Hans Dulfer - The Story of My Life, Young & Foolish (Part 1)'. Het werk mag kloek genoemd worden. Het ingebonden boek heeft het formaat van een elpee, bevat vierhonderd bladzijden en weegt 3,5 kg. Het boek bevat een schat aan vaak op groot formaat afgedrukte foto's, voor het merendeel van Nederlandse jazzfotografen en soms van hemzelf. Samen met de teksten met uitspraken van Dulfer en toelichting van Nathalie Lans heeft het boek van Eva Winkelman een bijzondere vormgeving gekregen. In zijn dankwoord bedankte Dulfer met name de persoon die vele meters archief naar Lans bracht. Het werk omvat de periode 1940-1954 en gaat daarna per jaar door tot 2015. Dulfer is nu 75 jaar, zodat Part 2 vermoedelijk uitkomt als hij 100 wordt.

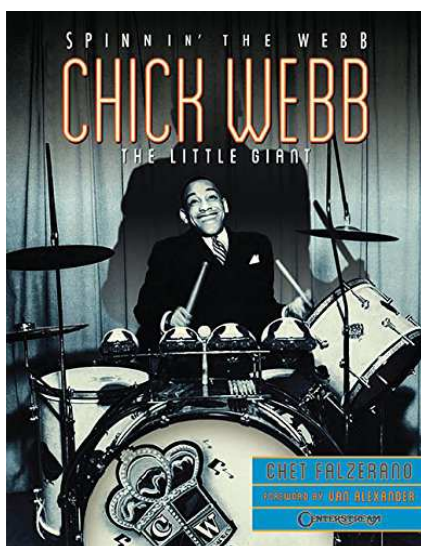
Tekst en foto: Tom Beetz

Jazzsociëteit Zutphen stopt

Jazzsociëteit Zutphen staakt dit voorjaar de activiteiten. Het geld is op bij dit podium voor traditionele jazz. "Er is sprake van een langzame maar gestage en niet te stuiten daling van de aantallen donateurs en bezoekers. Dat heeft onder meer te maken met de gemiddelde leeftijd van ons publiek, aldus een woordvoerder op 18 januari in de Zutphense Koerier.

JAZZ OP PAPIER

STOMPIN' AT THE SAVOY

Chet Falzerano,
voorw. Van Alexander.
Spinnin' the web :
Chick Webb, the Little Giant.
 Anaheim Hills, CA : Centerstream Publ.
 (Hal Leonard distrib.), 2014.
 68 pag. : ill. ; 28x22 cm.
 ISBN 978-1-57424-309-3 geniet met
 verstevigd omslag.
 Prijs 25 dollar.

Zijn naam is klein: Chick Webb, voluit William Henry Webb. 'Maar zijn daden benne groot'. Zijn bijnaam 'King of the Savoy' had hij te danken aan de band battles die vanaf 1927 in de Savoy Ballroom werden gehouden en waarvan hij vanaf het begin de winnaar was. Hij versloeg toen bands als die van King Oliver en Fletcher Henderson, en tien jaar later die van Duke Ellington, Benny Goodman en Count Basie. Over zijn jeugd is weinig bekend. Dat begint al met zijn geboortjaar: 1902, 1905 of 1909? Tegenwoordig houdt men het op het laatste, overeenkomstig dat van zijn grafscript: February 10, 1909-June 16, 1939, al is gebleken dat je ook daar niet altijd op kunt vertrouwen.

Al vroeg had hij de neiging om te trommelen op alles wat los en vast zat. Behalve door een natuurlijke aanleg werd hij daartoe aangespoord door zijn arts. Zijn bovenlichaam zou zich er beter door kunnen ontwikkelen. Door een val zou hij namelijk zo ongelukkig op zijn rug terechtgekomen zijn, dat verschillende wervels waren verbrijzeld. Ten gevolge van een daardoor opgelopen tuberculose zou hij voor altijd als een onvolgroeide gebochelde door het leven gaan. Het voorval is een vast element in zijn biografieën, al wordt het nu in twijfel getrokken. Webb zou 'gewoon' tbc hebben gekregen, zonder een valpartij.

Toen hij elf was had hij als krantenjongen genoeg gespaard om een tweedehands drumstel te kopen. Na een paar jaar had hij zich het drummen zo eigen gemaakt dat hij mee mocht spelen op bootexcursies. In 1926 kreeg hij zijn eerste baan als bandleider. Dat moet zo ongeloofwaardig hebben geklonken, dat men hem daarom ouder heeft geschat.

Niemand lijkt over Webb nader onderzoek te hebben verricht, noch de auteur van wat de eerste zelfstandige publicatie over hem is geworden. Chet Falzerano, zelf drummer, heeft wel de bestaande schriftelijke en virtuele bronnen gebruikt, maar brengt weinig nieuwe feiten en inzichten aan het licht. Veel citaten komen uit de bundel 'Drummin' Men' van Burt Korall (1990). De band battles – op twee podia – konden rekenen op een groot publiek: het wedstrijdelement als lekker, ook toen al dus. De muziekbladen gingen daar gretig in mee en presenteerden het verloop ervan als nieuws. Falzerano doet er uitgebreid verslag van. Onduidelijk blijft hoe men eigenlijk tot de winnaar kwam. Werden er stembriefjes uitgedeeld? Werd er met een applausmeter gewerkt? Of telde men ruwweg het aantal dansers?

Waarom Webb zijn succes te danken had? Zeker niet door zijn zakelijk inzicht. Wel wist hij bekwame arrangeurs aan te trekken zoals Edgar Sampson, wat in 1936 leidde tot diens compositie 'Stompin' at the Savoy'. En Webb vuurde zijn band aan met een vaste, maar tegelijk soepele beat, een beat die dansers aantrok. Soleren deed hij nauwelijks; hij beperkte zich tot een paar viermatige breaks, die hij volroffelde. De enige opgenomen, lange – en nog nergens gesignaleerde – drumsolo is die met een kwintet in een broadcast van 'Stompin'' uit januari 1939 op Jazz Archives 33.

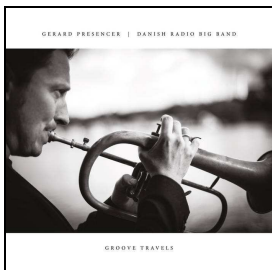
De discografie is beperkt. De Decca-opnamen zijn overgenomen van de Mosaic-set en de andere komen notabene uit de oudste der discografieën, die van Charles Delaunay (1948). Radio-uitzendingen ontbreken.

Als extra's is er voor vakmensen een uitgebreide beschrijving van Webbs drumstel en schrijvers inspanningen om dat na te maken. De bekende spotprent van Boy ten Hove op de bass drum liet hij door zijn vrouw natekenen. Het aantrekkelijk verzorgde boekje is overvloedig geïllustreerd, met voornamelijk bekend materiaal. Het omslag van Boy ten Hove's 'Caricatures' in de verzameling van Ate van Delden (2006) staat er zelfs twee keer in!

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

GERARD PRESENCER AND THE DANISH RADIO BIG BAND Groove Travels Edition

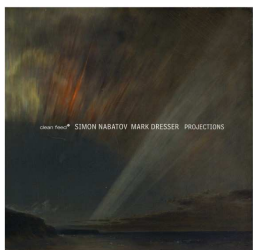

Bezetting:

Gerard Presencer (tp, flh),
Danish Radio Big Band.

Beluister hier een track van de cd:
<http://bit.ly/1X88Esp>

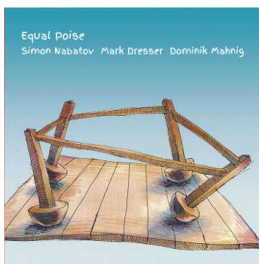
SIMON NABATOV/MARK DRESSER Projections Clean Feed

Bezetting:

Simon Nabatov (p),
Mark Dresser (b).

SIMON NABATOV/MARK DRESSER/DOMINIK MAHNIG Equal Poise Leo Records

Bezetting:

Simon Nabatov (p),
Mark Dresser (b),
Dominik Mahnig (d).

De naam Gerard Presencer zal niet bij erg velen van u een belletje doen rinkelen, hoewel de man een serieuze staat van dienst kan voorleggen. Zo speelde hij onder anderen met de toetsenisten Chick Corea en Herbie Hancock, en saxofonist Chris Potter. Deze Engelse trompettist, tegenwoordig woonachtig in Kopenhagen, levert een meer dan solide vierde soloalbum af met 'Groove Travels'. Zijn manier van spelen is te vergelijken met de in de lage landen overbekende Bert Joris. Zacht van geluid, intens in de melodische lijnen van improviseren. De composities en arrangementen voor bigband komen van zijn hand en functioneren perfect in functie van zijn persoon. Alle tracks zijn licht groove-georiënteerd en er valt zelfs een cover van de Beatles te noteren in een relaxte 'namiddag op het strand met cocktail'-stijl. Buiten de eigen composities valt het leuke arrangement van Wayne Shorters 'Footprints' op. Doorgaans is dat een gevaarlijk moeilijke opdracht: een erg veel gespeelde (en opgenomen) standard interessant en fris te houden. Verder een speciale vermelding voor drummer Soren Frost, die door zijn energieke manier van spelen heel de band en de muziek in een geweldige flow brengt. Kortom, een gemakkelijk verteerbaar fluwelen album dat kan bekoren van het begin tot het einde, van een artiest die voor velen een (voorlopig) nog nobel onbekende zal zijn.

Jorre Reynders

Deze twee cd's tonen aan wat een verschil de aanwezigheid van een drummer kan maken. 'Projections', een duo-album van pianist Simon Nabatov en bassist Mark Dresser op Clean Feed, werd opgenomen op 31 mei 2014 in The Loft in Keulen. 'Equal Poise', dat Leo Records nu uitbrengt, blijkt de tweede set te omvatten van datzelfde concert. De jonge Zwitserse drummer Dominik Mahnig is daartoe aan de twee veteranen toegevoegd. De muziek van het duo kenmerkt zich door de volstrekte gelijkwaardigheid van de partners, die elkaar overigens voor het eerst in deze duosetting treffen. Nabatov en Dresser zijn enorme virtuozen en zetten hun formidabele techniek hier in om de luisteraar te verrassen met de klankmogelijkheden van piano en contrabas. Ze verkennen de percussieve kanten van hun instrument, maar schuwen fraaie melodieën ook bepaald niet. 'La Ment', bijvoorbeeld is teder en dromerig, en ontroert. Dresser maakt indruk met hoe hij zijn contrabas soms meer dan levensgroot kan laten zingen maar hem net zo goed klein durft te maken (zoals te horen is in de openingstrack, 'Cover all basses'). Af en toe duikt er wel eens een groove op, en soms swingt het ook, maar dat is veel meer het geval in de trioset. De opener van 'Equal Poise', 'Full circles', doet bijvoorbeeld denken aan het triowerk van Paul Bley. Mahnig toont zich hierin een subtiele ritselaar, die met zijn brushes een overtuigende swing neerzet. In de opening van 'Sambar é bom' mag hij even solo van wal steken, en hier etaleert hij ook zijn fijnzinnigheid. In de loop van het stuk kruipt er een welhaast Braziliaans gevoel in, hetgeen ook de titel verklaart. De meeste (geheel geïmproviseerde) tracks vertonen een affiniteit met het fenomeen pianotrio, waardoor 'Equal Poise' wel wat 'gewoner' klinkt dan 'Projections'. Maar het drietal spreidt zoveel creativiteit en fantasie tentoon dat 'gewoon' normaal niet de kwalificatie voor dit album zou zijn.

Herman te Loo

**ACHIM KAUFMANN/
FRANK GRATKOWSKI/
WILBERT DE JOODE**
Oblengths
Leo Records

Bezetting:

Frank Gratkowski (as, kl, bkl),
Achim Kaufmann (p),
Wilbert de Joode (b).

Het trio aan het werk in het Bimhuis:

<https://youtu.be/5wq1MfS4V4M>

BILL FRISELL
When You Wish Upon A Star
OKeh

Bezetting:

Bill Frisell (g),
Eyvind Kang (vla),
Petra Haden (voc),
Thomas Morgan (b),
Rudy Royston (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Het is eigenlijk merkwaardig dat dit trio nooit de behoefte heeft gevoeld om een collectieve naam te bedenken. In de vijftien jaar van hun bestaan voeren rietblazer Frank Gratkowski, pianist Achim Kaufmann en bassist Wilbert de Joode hun drie namen naast elkaar. En dat terwijl hun grootste kracht schuilt in de gezamenlijkheid. Natuurlijk zijn de individuele kwaliteiten van de muzikanten van vitaal belang (het zou zelfs ondenkbaar zijn dat er een van de drie vervangen zou worden), maar wie ze bezig hoort, valt vooral op dat dit een gróép is. Soms maken ze zelfs elkaars frasen af, op een volstrekt logische wijze. Op die manier vertellen ze een verhaal dat even grillig verloopt als je van een driekoppig denker zou kunnen verwachten. In het samenspel zetten ze hun gigantische scala aan expressiemiddelen ten volle in, waardoor je als luisteraar voortdurend geprikkeld blijft.

‘ **Dit zijn grootmeesters, dat moge duidelijk zijn** ’

Telkens duiken nieuwe vergezichten op, versmelten klankkleuren (vooral wanneer Gratkowski basklarinet speelt en De Joode strijkt) en zijn er momenten op het album 'Oblengths' waar je denkt dat je te maken hebt met een percussie-ensemble (zoals de opening van 'Anything wooden or oblong'). De dynamische reikwijdte is ongekend en uniek, zelfs in de wereld van de (vrije) improvisatiemuziek. Dit zijn grootmeesters, zoveel moge na al die jaren wel duidelijk zijn.

Herman te Loo

Voor zijn nieuwe cd 'When You Wish Upon A Star' heeft gitarist Bill Frisell een greep gedaan uit diverse filmsoundtracks. Filmsongs zijn over het algemeen traag, met herhalingen. Ze moeten vooral vasthaken in het geheugen, in combinatie met de herinnering aan de film zelf. De songs die Frisell koos, voldoen daar ruimschoots aan. Sterker nog, hij speelt ze hier en daar zelfs nog langzamer dan in de oorspronkelijke versie. Uitzondering is het opgewekte thema uit de televisieserie Bonanza. Dat wordt wat sneller gespeeld dan je in je herinnering hoort. Door de traagheid neemt Frisell wel een groot risico: het zou de songs saai kunnen maken. Door ze ook nog met alleen een kwintet – gitaar, zang, altviool, bas, drums – uit te voeren, zou het bovendien wat eenzijdig kunnen worden. Niets is echter minder waar. Het dwingende, krachtige spel van Bill Frisell, soms letterlijk noot voor noot neergezet, levert attractieve thema's op.

‘ **Het spel van Bill Frisell is dwingend en krachtig.** ’

Die zijn uit diverse genres opgediept. Uit de klassieke film: 'To kill a mockingbird'; de thriller: 'Psycho' en de Spaghetti Western: 'Once upon a time in the west'. Daarnaast nam hij 'The Shadow of your smile', 'Moonriver' en Nino Rota's thema uit de 'Godfather' op. En uiteraard de titelsong 'When you wish upon a star' uit de film 'Pinocchio'. Frisell's eigen filmsong 'Tales from the far side' vind ik het minste stuk. 'Happy trails' van Dale Evans Rodgers, de cowboysong bij uitstek, met hoeven 'geklipklap' in de begeleiding, is als afsluiting op zijn plek. Cowboyacteur Roy Rogers beëindigde zijn Roy Rogers Show, dat van midden jaren veertig tot midden jaren vijftig op de Amerikaanse radio te horen was, ook altijd met dit thema.

Hessel Fluitman

Maak hier kennis met dit album: <http://bit.ly/1OOSC4c>

JAZZ OP DE PLANKEN

LOET VAN DER LEE KWARTET

Bezetting:

Loet van der Lee (tp, bg),
Peter Tiehuis (g),
Johan Plomp (b),
Nils Fischer (perc).

Datum en plaats:

31 januari 2016,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

Loet van der Lee. (Foto: George van Voorden)

Het Loet van der Lee Kwartet heeft een wat onorthodoxe bezetting. Naast het al langdurig samenwerkende duo Loet van der Lee en Johan Plomp, de bassist, maken de latin-percussionist Nils Fischer en gitarist Peter Tiehuis er deel van uit. Dit samenwerkingsverband leverde interessante muziek op. Niet in de laatste plaats door de bijdragen van Nils Fischer, die zijn Cahon, conga's en bongo's met de hand bewerkte. Zijn geluidsniveau bleef daardoor beperkt. Ook Peter Tiehuis speelde geen luidruchtige partij. Bassist Johan Plomp leverde bijdragen waar de overige muzikanten veilig op konden varen. En leider Loet van der Lee is gepokt en gemazeld in het jazzidoom. Op trompet en flügelhorn had hij nog het meeste volume.

Van der Lee en Plomp openden het concert met een basnummer: 'Blues for Ron Carter'. Het staccatomotief van het thema vraagt om een medium-tempo, waarin Johan Plomp tijdens zijn solo straf, in hetzelfde tempo als waarin hij begeleidde, doorspeelde. Toen de gitarist en de percussionist zich bij het duo voegden, bleek al gauw waarom Peter Tiehuis bij het Metropole Orkest speelt. Hij bracht zijn melodieuze gitaarsolo's zelfverzekerd en met veel gemak. Vermakelijk was de prijsvraag die Van der Lee het publiek voorlegde. Wie het eerst de groep raadde die oorspronkelijk het volgende nummer speelde, kon een cd als prijs ontvangen. Dat waren dus The Beatles. Maar dat was nog niet zo gemakkelijk te raden. Want met het bekende intro van 'Come together' kan een jazzkwartet je toch echt even op het verkeerde been zetten! De vier heren voerden ook veel muziek van de Amerikaanse trompettist Roy Hargrove uit. Voor dit kwartet uiterst geschikte muziek, omdat het, zoals Van der Lee uitlegde, zo lekker 'groovde'. Daarnaast stonden er ook stukken van eigen hand op het programma. Vooral Plomps 'Untold story' vroeg de aandacht, omdat Johan Plomp er veel mollen in verwerkte. Bijzonder. Een kwartet dat toegankelijke muziek speelde en dat zeer de moeite waard was.

Hessel Fluitman

JAZZ OP DE PLANKEN

SIMIN TANDER

Bezetting:

Tord Gustavsen (p/elektronica/synth-b),
Simin Tander (voc),
Jarle Vespestad (d),
Daniel Wold (sound design).

Datum en plaats:

28 januari 2016,
Bimhuis,
Amsterdam.

Simin Tander is een Afghaans-Duitse zangeres, maar heeft zo lang in Nijmegen gewoond dat ze ook wel een beetje Nederlandse zangeres genoemd mag worden. Inmiddels woont ze in Duitsland en is niet meer zo vaak te horen. Met het Noorse duo Gustavsen en Vespestad vormt ze nu een vast trio en trad ze twee keer in Nederland (Amsterdam en Tilburg) op.

De twee optredens waren in het kader van hun eerste gezamenlijke album dat net uitgekomen is op ECM. De titel van het album is 'What Was Said' waarin de teksten van een aantal Noorse hymnes bewerkt zijn naar het Engels en het Pashto, de moedertaal van Tanders overleden vader. Dankzij deze bewerking krijgen de prachtige hymnes een grotere diepgang, niet alleen omdat het Pashto voor ons onverstaabaar is maar ook omdat de hymnes daardoor nog meer onderdeel zijn geworden van de wereldmuziek. De muziek van Gustavsen klinkt als een soefigedicht, onder woorden gebracht door Simin Tander, vaak loodzwaar van weemoed en onvervulde verlangens. Gustavsen kan daarbij spaarzaam beginnen, slechts enkele noten gebruiken en heel subtiel wat elektronica toevoegen om daarna de muziek steeds complexer en voller te laten klinken, waarbij drummer Vespestad zo mogelijk nog subtieler met fluwelen hand bekkens of trommel beroert. Simin zingt haar teksten daarbij zo zuiver als Noors bronwater met respect voor de gewijde sfeer van de eeuwenoude hymnes. De verstilde muziek van dit trio dwong de zaal muisstil te zijn, waarbij zelfs ademen leek te storen. Tander heeft in het verleden prachtige muziek gemaakt met Eric Vloeimans, maar met Gustavsen heeft ze een nog hogere perfectie bereikt die zowel opwindend is als tot gevoelens van smart en tranen leidt.

Tom Beetz

Simin Tander. (Foto: Tom Beetz)

Tord Gustavsen. (Foto: Tom Beetz)

JAZZ OP DE PLANKEN

BEN VAN GELDER TRIO

Bezetting:

Ben van Gelder (as),
Reinier Baas (g),
Han Bennink (snare).

Datum en plaats:

24 januari 2016,
Fire Café,
Leeuwarden.

In Friesland is sinds een paar jaar de vereniging Friejam actief. Met onder meer jamsessies proberen de initiatiefnemers de niet-professionele jazzpraktijk in deze provincie te stimuleren. En ze organiseren concerten. Zoals de 24ste januari met het Ben van Gelder Trio. De bezetting van dit trio - altsax, gitaar en trommel - is op zich al bijzonder. Daar komt bij dat de mensen die het vormen - respectievelijk Ben van Gelder, Reinier Baas en Han Bennink - nogal verschillende personages zijn. Oudgediende Han Bennink spotte bij de afsluiting van het concert nog even met het leeftijdsverschil: "Ik geef nooit een 'Zugabe'", meldde hij, "maar het is zo leuk om met deze 'kinderen' te spelen. Dus, daar gaat ie dan." Zijn hele houding drukte op dat moment groot respect uit voor zijn maten in dit trio. De 73-jarige is nog net zo jong van geest als deze bijna dertigers.

Vlnr: Reinier Baas, Ben van Gelder en Han Bennink. (Persfoto)

De muziek van het trio klopte als een bus. Het programma schakelde tussen standards als 'All or nothing at all', een klassiek opgezet 'Body and soul' en eigen composities van de altsaxofonist en de gitarist. Onder meer: 'Freeze' en 'Cycles'. Goed beschouwd vooral klimmende motiefjes waar zowel Van Gelder zelf als Baas mee aan de slag ging. De reeks voortdurend variërend. Reinier Baas creëerde op zijn gitaar 'soundscapes' van bijna zwevend geluid. Han Bennink toverde op zijn bekende wijze weer allerlei geluidsnuances uit zijn snare, rollend, tikkend op de rand, het vel of het handvat van zijn brush, rollend, schuivend en tikkend. Telkens weer zoekend naar een betere klankkleur. Op een gegeven moment leek het of de 'jonkies' op zoek waren naar een volgend stuk, een ander thema. Zowel altist als de gitaarspeler 'rommelden' al improviserend in de marge totdat het vereiste thema boven water kwam: 'Body and soul'. Ah, zoals Coleman Hawkins het tijdens zijn beroemde opname in 1939 deed. Vader Sem van Gelder was in de pauze hoofdschuddend blij verbaasd dat dit allemaal zomaar kon. Na de pauze passeerden enkele composities van Monk de revue. Onder meer 'Evidence' en (waarschijnlijk, want de titels werden niet meer gemeld) 'Ask me now'. Daarnaast klonk ook werk van de gitarist, althans, Ben van Gelder moest er papier bij gebruiken. Ondanks het grote verschil in leeftijd en ervaring trokken de drie musici volkomen gelijk op en maakten ze er een avontuurlijk feestje van.

Hessel Fluitman

JAZZ OP DE PLANKEN

PIERANUNZI, SOMSEN, BALLARD

Bezetting:

Enrico Pieranunzi (p),
Jasper Somsen (b),
Jeff Ballard (d).

Datum en plaats:

23 januari 2016,
LantarenVenster, Rotterdam.

Voor de eerste noot gespeeld was stelde Enrico Pieranunzi zijn collega's voor en zei dat ze ook voor hem mochten klappen: "Ik heb ook een beetje aanmoediging nodig en ik speel voor het eerst ook elektronisch!" Daarna vroeg hij aan Jasper Somsen hoe je in het Nederlands goedenavond moest zeggen. Wat volgde was een volledig geïmproviseerd concert dat heel geleidelijk werd opgebouwd. Aanvankelijk was het bijna fluisterend, met veel gevoel en finesse. Het drietal luisterde heel goed naar elkaar en er ontstond een spannende set. Die alertheid bleek uit het feit dat Pieranunzi tijdens het spelen waarnam dat zijn waterflesje was omgevallen en het rechtop zette.

Pieranunzi is een meesterlijke pianist. Zijn stijl is heel herkenbaar en met snelle herhalingen kan hij naar een climax toewerken. Maar waarom hij ook op een keyboard speelde is een raadsel. Het voegde absoluut niets toe aan de prachtige klanken van zijn vleugel.

Bij het vierde stuk keek Pieranunzi vragend naar Somsen en haalde zijn schouders op. Het was volslagen onduidelijk wat ze nu zouden gaan doen. Daarop startte de pianist opnieuw een improvisatie waarbij Jeff Ballard zijn armen wijd op de drums liet rusten terwijl hij alleen met zijn voet de hi-hat bediende. Het laatste stuk leek een uitvoering van een standard te worden, maar werd het niet. Er kwamen korte vlagen van 'Someday my prince will come' voorbij, maar Pieranunzi liet zich niet aan het thema binden en startte al gauw iets anders. Na een uur was het concert al klaar. Ondanks de korte toegift sloeg de balans tussen kwaliteit en kwantiteit door naar het eerste. Gelukkig.

Peter J. Korten

Een volledig geïmproviseerd concert dat heel geleidelijk werd opgebouwd.

Tweemaal pianist Enrico Pieranunzi. Een keer op het toneel en een keer in zijn kledkamer. (Foto's: Joke Schot)

JAZZ OP DE PLANKEN

ROSE ELLIS QUARTET

Bezetting:

Roos Plaatsman (voc),
Daan Kleijn (g),
Tobias Nijboer (b),
Joan Terol Amigó (d).

Datum en plaats:

3 januari 2016,
Kloosterkerk, Thesinge.

In Thesinge is het stil en rustig. De familie Dolfijn rust er op het kerkhof. Het Groningse dorp is uitgestorven. Uitgestorven op deze zondag, omdat de voltallige gemeenschap in de kerk zit. Deze keer niet voor de kerkdienst, maar voor het nieuwjaarsconcert van het Rose Ellis Quartet.

Dat is het kwartet van zangeres Roos Plaatsman, die ooit haar carrière als herdertje in dezelfde kerk begon. Tegenwoordig woont en werkt ze als zangeres in New York.

Rose Ellis tijdens een optreden in New York in juni 2014.
(Foto: Joke Schot)

Het Rose Ellis Quartet opende met Irving Berlins 'It's a lovely day' en zette daarmee duidelijk de toon van het concert. Het publiek kreeg een middag met Ella Fitzgerald, Billie Holiday, Dianne Reeves en vooral Rose Ellis voorgeschoteld. Standards werden afgewisseld met eigen nummers, zoals 'Let go' en het beeldende 'Ride to the sun', geschreven tijdens een New Yorkse taxirit, vroeg in de morgen na een wilde nacht op Manhattan.

Er stonden twee persoonlijkheden op het podium in Groningen: de Thesingse Roos en de New Yorkse Rose.

De drie instrumentalisten van het kwartet begeleidden Ellis uitstekend. Mooi dat ze koos voor een bezetting met een gitarist in plaats van de standaardpianist. Gitarist Daan Kleijn, die in 2011 de Swingin' Groningen prijs won, schitterde in Arthur Hamiltons 'He needs me'. In zijn wervelende solo zocht Kleijn het vooral in de hoge tonen van zijn instrument. Hij maakte Irving Kings 'If I had you' tot een schitterende blues. Interessant die keuze van een nummer van King. King was een pseudoniem voor het schrijversduo Jimmy Campbell en Reg Connelly. En eigenlijk stonden er ook twee persoonlijkheden op het podium in Groningen: de Thesingse Roos en de New Yorkse Rose. Plaatsman vermengde die twee uitstekend met elkaar. Roos is een verhalenvertelster en bracht als ode aan haar vader, een domineeszoon, een van de weinige nummers geschreven door Billie Holiday: 'Preacher boy'. Een nummer dat Holiday overigens nooit zelf opnam. Mooie titel voor een cd van het Rose Ellis Quartet?

Bart Hollebrandse

Rose Ellis/Roos Plaatsman schrijft voor Jazzflits een rubriek over haar muzikantenleven in haar woonplaats New York. Zie pag. 11.

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar. (<http://roseellismusic.com>)

NEW YORK CALLING

ONTWAKEN IN NEW YORK

Ik woon inmiddels viereneenhalf jaar in New York en heb geleerd dat het meeste wat er over deze stad gezegd wordt waar is. Het is de stad van de 'highest highs' en de 'lowest lows'. Je moet keihard werken om hier iets te bereiken, als je het hier kan, dan kan je het overal.

Terug van een korte vakantie in Nederland ervaar ik de stad zoals gewoonlijk wanneer ik ben weggeweest; ik voel me kleiner dan ooit en probeer de energie te vinden om er weer tegenaan te gaan. De eerste week is altijd pittig. De wolkenkrabbers drukken me naar beneden en hun schaduwen houden me uit de zon. Ik word wat bleker en ga wat gebukter lopen. Alles lijkt onbereikbaar, duur, druk en het liefst blijf ik binnen.

Elke keer als ik terugkom schrijf ik hetzelfde. Januari 2013: "Weer verbaast het tempo van deze stad me en moet ik wennen aan de veranderingen." Augustus 2014: "Je krijgt ontzettend veel kansen en uitdagingen maar je moet ze meteen pakken anders is iemand anders je voor." Januari 2014: "Ik kom net uit Nederland en langzaam laadt mijn batterij weer op voor de volgende maanden in New York City." September 2015: "Het blijft steeds weer een heftige overstap van het dorpje Thesinge naar deze stad."

'Go with the flow', want werk dat er nu niet is kan er morgen opeens in overvloed zijn.

De sneeuwstorm van eind januari kwam mij dus wel goed uit want iedereen moest binnen blijven. Toch trokken we zaterdagavond, toen de storm het hevigst was, onze laarzen aan en gingen erop uit. De buurt was omgetoverd in een prachtig sneeuwlandschap en mensen skieden door de straten. Er was geen auto te bekennen. We hadden geen eten in huis gehaald en gingen op goed geluk op zoek naar een restaurant dat nog open was. We vonden een bar met de toepasselijke naam Snowdonia. Het was er warm en er werd winters eten geserveerd zoals stoofpot, Shepherds Pie en Fish & Chips. Langzamerhand druppelden er steeds meer besneeuwde mensen binnen op zoek naar gezelligheid en een glas bier. We raakten meer en meer ingesneeuwd en 's nachts liepen we vallend en opstaand met de sneeuw tot onze knieën weer naar huis.

New York is geen stad voor binnenzitters. Blijf je binnen, dan haalt het je onderuit. Je moet er deel van uitmaken, pas dan krijg je de energie terug die de stad geeft. Je moet naar theater- en dansvoorstellingen, je moet uit eten in China Town en dingen proeven waarvan je nooit wist dat ze bestonden. Je moet genieten van de mensen en lachen om de dingen die ze doen. Je moet schaatsen in Bryant Park, cocktails drinken in 'rooftops bars' en vooral heel veel muziek horen. 'Go with the flow', want werk dat er nu niet is kan er morgen opeens in overvloed zijn.

Hier ben ik New York City, vooralsnog binnen zittend, gebukt onder je wolkenkrabbers, wachtend tot je me naar buiten lokt en ik weer ontwaak.

Bekijk Roos Plaatsman in de studio:
<https://vimeo.com/49549650>

UIT DE VERGETELHEID

DUPREE BOLTON

Een van de grootste trompettisten uit de jazzgeschiedenis?

Is het niet gek om te zeggen van een, je mag wel zeggen, totaal onbekende jazzmuzikant die nooit een eigen plaat heeft gemaakt en op slechts twee elpees van anderen meespeelde, dat hij de grootste is? Het was niet de minste, namelijk tenorsaxofonist Harold Land die dat zei: "If things had worked out right for Dupree Bolton he could have been one of the most important trumpet players of our time. There was a certain grandeur he was able to capture... He had a unique, fresh quality-something different." Wie Dupree Bolton op Harold Land's 'The Fox' uit 1959 hoort, of op Curtis Amy's 'Katanga' ontkomt er niet aan het met Land eens te zijn.

Jazzflitsmedewerker Tom Beetz schrijft een reeks portretten van jazzmusici die (vrijwel) onbekend zijn gebleven, maar die niettemin een interessante bijdrage aan de jazzgeschiedenis hebben geleverd. In nummer 232 belichtte hij saxofonist Gil Mellé en in nummer 235 volgde pianist John Williams. In dit nummer deel drie van de reeks met trompettist Dupree Bolton.

Weinig muzikanten zijn zo raadselachtig als Dupree Bolton. Hij leek in 1959 uit het niets te komen, was snel daarna spoorloos, kwam in 1963 terug om daarna weer in het niets te verdwijnen. Het lukte in die tijd maar één keer om hem te interviewen en toen wilde hij niets meer zeggen dan: "toen ik veertien was ben ik van huis weggelopen". Het is aan jazzschrijver Ted Gioia te danken dat we nu iets meer weten. Jarenlang is hij vergeefs op zoek geweest naar Bolton, totdat hij in 1989 een tip kreeg over een opvallende straatmuzikant in San Francisco. Hij vond hem in Chinatown en kreeg hem uitvoerig aan de praat. Bolton is op 3 maart 1929 geboren in Oklahoma City. Zijn ouders waren zeker niet rijk, maar ook niet arm zoals veel katoenplukkers uit die streek. Zijn vader werkte voor de defensie-industrie als aanvulling op zijn magere inkomsten als beroepsmuzikant. Hij haalde zijn zoon over om viool te spelen toen hij vier jaar was. Later kreeg hij van zijn muziekleraar een hoorn en hoewel zijn ouders

...vervolg in de rechterkolom

Dupree Bolton begin jaren zestig in het programma 'Frankly Jazz'. (Foto: You Tube)

daar niets in zagen bewees hij na vier dagen oefenen deze te kunnen bespelen, waarmee hij zijn ouders overtuigde om voor 19,95 dollar bij een postorderbedrijf een trompet te kopen. Toen hij veertien jaar was had hij hem voldoende onder de knie, liep weg van huis en sloot zich in 1944 nog voor zijn vijftiende aan bij het orkest van Jay McShann, een Kansas City toporkest waaruit Charlie Parker net weg was. Zijn moeder was in die tijd vruchteloos op zoek naar haar zoon en had geen benul waar hij was. Terecht vreesde zij het ergste, want nog een kind werd hij erop uitgestuurd om met vervalste doktersrecepten drugs bij de apotheek te halen. Als beloning kreeg hij een deel daarvan en binnen de kortste keren was hij een junkie. Nog datzelfde jaar nam Buddy Johnson hem in zijn bigband op. Zijn jonge leeftijd deed er weinig toe vanwege het tekort omdat veel muzikanten het leger in moesten om in Europa tegen de nazi's te vechten. Buddy Johnson was in die tijd populair en stond voor Decca vaak in de opnamestudio. Het is zeker dat Bolton daar zijn eerste opnamen maakte (onder de naam Lewis Dupree om zijn ouders die hem nog steeds zochten en zelfs advertenties plaatsten waarin ze tegen een beloning informatie vroegen, niet op zijn spoor te zetten) maar het is de vraag of hij solistisch is te horen. Willis Nelson is de ervaren trompettist die de meeste solo's voor zijn rekening neemt.

Harold Land: "If things had worked out right for Dupree Bolton he could have been one of the most important trumpet players of our time."

Nelson was net als Bolton sterk beïnvloed door Dizzy Gillespie maar speelt met een groter geluid en zelfverzekerder. Waarschijnlijk is Bolton te horen in 'Fine brown frame' omdat dit schraler dan Nelson klinkt. Aangenomen dat het Bolton is, horen we een lefgozer van nog maar 15½ jaar oud die in de stijl van Dizzy Gillespie de bebop heeft ontdekt, technisch al vrijwel onberispelijk maar nog voorzichtig spelend. Zo goed als zeker is de eerste solo in 'Walk 'em', twee weken later opgenomen, ook van

...vervolg op de volgende pagina

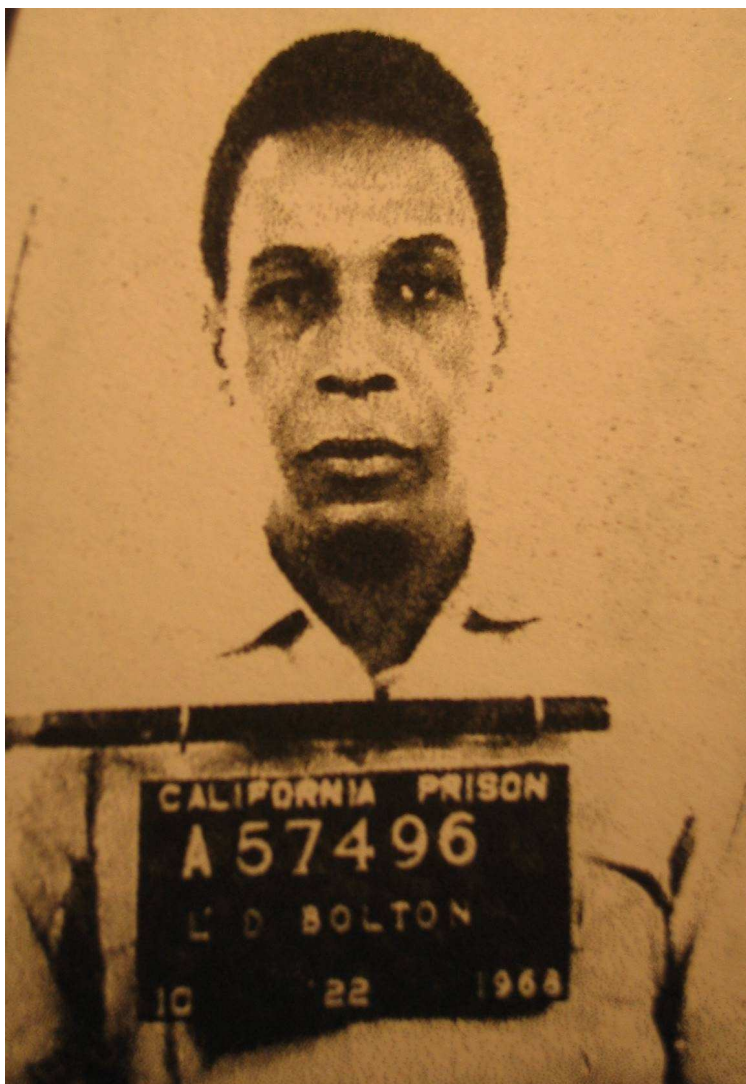
VERVOLG DUPREE BOLTON

hem, net als de radio-opnamen daarvan die bewaard zijn gebleven uit de Savoy Ballroom van november 1945 (Jazz Archives JA-25). In december 1945 is hij kort bij de bigband van Benny Carter, neemt met hem in januari 1946 'Jump call' op (dit keer onder de schuilnaam Lewis Bolton) waarin de tweede trompetsolo van hem zou zijn. Wat hij daarna deed is onbekend maar de dag voordat hij zeventien zou worden wordt hij samen met danser Benny Harris opgepakt voor drugsbezit en verdwijnt tot zijn 21ste in de bepaald niet drugvrije gevangenis van Lexington, Kentucky. Na zijn vrijlating was hij een volleerd drugsgebruiker en ging hij terug naar zijn ouders in Los Angeles, speelde in lokale bands en hield zich samen met zanger Ed Reed in leven met heroïnehandel en oplichting met gestolen cheques. Zijn grote voorbeeld was inmiddels trompettist Fats Navarro, minstens zo briljant en minstens zo'n junkie, en nog binnen het jaar werd hij opnieuw opgepakt om voor vier jaar te verdwijnen in Soledad Prison. Was hij tot dan nog maar een van dé trompettalenten, in Soledad was niets anders te doen dan twaalf tot veertien uur per dag oefenen op zijn trompet, zodat hij vier jaar later in 1956 nog steeds als junkie maar ook als briljant trompettist de gevangenis verliet om binnen de kortste keren terug te keren naar Terminal Island met een nieuwe straf van drie jaar aan de broek, ruim de tijd om verder te oefenen tot technisch de beste trompettist van zijn tijd en tot een formidabel lezer.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

'The Fox' uit 1959 van saxofonist Harold Land, met Dupree Bolton op trompet.

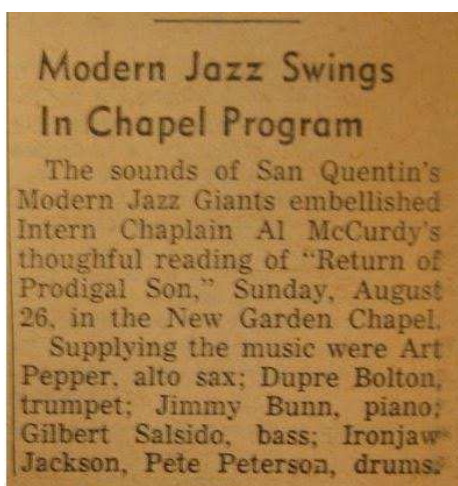

Een gevangenisfoto van Dupree Bolton.

In 1959 kwam hij vrij en blies tijdens jamsessies in Watts, Los Angeles iedereen van het podium. Harold Land en pianist Elmo Hope hoorden hem daar en waren zo onder de indruk dat hij hun man werd om voor hun nieuwe album 'The Fox' de hopeloos moeilijke muziek van Hope te spelen. 'The Fox' werd voor Land en Hope hun beste plaat. Bolton speelt met een ongeëvenaarde overtuiging en meesterschap. In het titelnummer, complex en in een kalasjnikovtempo van 400 tellen per minuut, is zijn spel van een gemak en speelsheid zoals alleen Clifford Brown en Fats Navarro dat konden. In de ballad 'Mirror-mind Rose' speelt hij met een indrukwekkende schoonheid en melancholie als alleen Kenny Dorham dat kon. Op andere nummers schemert de invloed van Clifford Brown door, maar zijn meesterschap over het instrument is zelfs nog indrukwekkender. De plaat is ook vanwege de briljante Elmo Hope composities en het geweldige drummen van Frank Butler, een muzikant die hij een jaar later intensief zal meemaken achter de tralies van San Quentin, een hoogtepunt uit de jazzgeschiedenis. De persen waarop de plaat was gemaakt waren nog nat toen hij voor twee jaar naar San Quentin verdween. Toen hij eind 1962 vrij kwam werd hij meteen opgenomen in de band van tenorsaxofonist Curtis Amy. Er moest zo snel mogelijk een plaat worden gemaakt en in februari 1963 werd 'Katanga' opgenomen, de tweede en laatste [...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG DUPREE BOLTON

echte plaat voor Bolton, al had hij drie dagen later nog een paar korte solo's met de begeleidingsband van Onzy Matthews bij zanger Lou Rawls. De muziek van 'Katanga' (het titelnummer was door Bolton geschreven) is lang niet zo complex als 'The Fox', maar Bolton is zo mogelijk nog beter. Hij heeft met 'The Fox' al bewezen dat hij de beste trompettist is, nu gaat hij relaxter te werk. Zijn spel is vrijer, helemaal los gekomen van zijn voorbeelden, zijn ideeën nog verrassender. In de ballads is hij nu beter geworden dan Dorham, in de snelle nummer beter dan Navarro en Brown. Nog voor de plaat werd opgenomen trad de band in iets gewijzigde samenstelling op in het tv programma 'Frankly Jazz' van Frank Evans en als door een wonder zijn vier fragmenten bewaard gebleven. Zijn spel is ontspannen en perfect, het gemak en het vertrouwen opvallend. Aan de schoonheid van zijn spel in 'Laura' kunnen weinigen tippen.

In juni van dat jaar werden nog opnamen gemaakt voor een elpee met altsaxofonist Earl Anderza (nog onbekender met maar één elpee en net zo lang achter de tralies) en pianist Onzy Matthews maar dit kwam niet meer af. De conditie van junkies Bolton en Anderza liet te wensen over, op 'Joe and I' soleert Bolton wat incoherent maar op 'Midnite lament' is zijn gevoel voor een perfecte ballad nog ongebroken. Daarna gaat het definitief mis. Hij verdwijnt voor de komende 25 jaar in San Quentin en andere gevangnissen. Daar speelde hij met andere gedetineerden zoals altsaxofonisten Art Pepper en Frank Morgan, pianist Jimmy Bunn en drummer Frank Butler.
...vervolg in de rechterkolom

De later uitgebracht elpee Fireball met op de hoes een still uit de tv-opnames van 'Frankly Jazz'. Vlnr: gitarist Ray Crawford, saxofonist Curtis Amy en trompettist Dupree Bolton.

Het moet een van de beste bands ooit zijn geweest, maar platenmaatschappijen kwamen niet binnen de gevangenispoort. Wel werden een paar opnamen gemaakt met amateurmusici in de Oklahoma State Prison. Deze werden, samen met de twee bewaarde Anderza-opnamen en de Frankly Jazz tv-opnamen, veel later uitgebracht op het album 'Fireball', waarmee Bolton niet blij was. "Ik deed het alleen om wat te doen te hebben", vertelde hij tegen Gioia, het was "tweederangs country muziek". Een beetje overdreven want de band is wel op amateurniveau, maar Bolton en een onbekende trombonist zijn dat zeker niet. Zijn solo's zijn scherp en dwingend, maar inderdaad lang niet zo avontuurlijk als in 1963. Bolton is nog een goede trompettist, zij het niet meer zo bijzonder, en in 'John's tune' klinkt hij zelfs als een soort Herb Alpert.

Ergens in de jaren tachtig kwam hij vrij. Hij werd opgenomen in een methadonprogramma en zwierf als straatmuzikant door San Francisco. Zijn spel was onvergelijkbaar met vroeger, zeggen degenen die hem toen hoorden. Ted Gioia nam hem mee naar een opnamestudio, maar het was niets meer. De tapes waren zo slecht dat Gioia ze na een paar maanden uit respect voor Bolton besloot te vernietigen. Vier jaar later, door iedereen vergeten, stierf hij op 5 juni 1993 aan een hartinfarct. Zijn enige bezit bestond uit een televisietoestel; zelfs een trompet had hij niet meer.

Dupree Bolton op You Tube:

Katanga:

<https://www.youtube.com/watch?v=514EvI2Oc-Q;>

Laura:

<https://www.youtube.com/watch?v=U3s-Vaa4H4I;>

Summertime:

<https://www.youtube.com/watch?v=C7CMeqzhCsM;>

Blues for Amy:

<https://www.youtube.com/watch?v=d8jglEQUzg8.>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 1 februari 2016

- 1 Avishai Cohen**
Into The Silence (ECM)
- 2 Emil Brandqvist**
Seascapes (Skip)
- 3 Ronnie Cuber**
Cuber Libre (Xanadu)
- 4 John Zorn**
Pellucidar (Tzadik)
- 5 Weather Report**
Legendary Live Tapes 1978-1981
(Columbia)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Larry Young**
In Paris: The ORTF Recordings
(Resonance)

Dé reïssue van 2016 blijkt al vroeg te zijn uitgekomen. Heerlijke 2-cd-set van organist Larry Young met Nathan Davis (sax), Woody Shaw (trompet) en Billy Brooks (drums). Ook de Champs-Élysee All-Stars komen voorbij. Schitterend boekwerk met sessie- en live-foto's van toen.

- 2 Dr. Lonnie Smith**
Evolution (Blue Note)

Smiths thuishomst op het Blue Note-label. De dokter is het nog niet verleerd. Vuile en zompige hammond-(soul)jazz. Vele oude klassiekers als 'Afrodesia' en 'For heaven's sake' (beide met saxofonist Joe Lovano) en nieuw materiaal.

- 3 Peter Erskine**
Dr.Um (Fuzzy Music)

Een heel andere dokter, maar niet minder gekwalificeerd! Fusion (à la Weather Report) door John Beasley (piano), Bob Sheppard (sax), Janek Gwizdala (bas) en Peter Erskine (drums). Een project dat 25 jaar nodig had om te worden verwezenlijkt. Mooi om te zien dat wat in het vat zit inderdaad niet verzuurt!

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE
JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE
JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 3 februari 2016

Zangeres Lucia Cadotsch. (Foto: Wanja Slavin)

Lars Mossefinn, Dag & Tid (Norway):

STIAN OMENÅS
Klangkammer 2 (NorCD)

Luca Vitali, Giornale della Musica (Italy):

WAYNE HORVITZ
Some Places Are Forever Afternoon:
11 Places For Richard Hugo (Songlines Recordings)

Axel Stinshoff, Jazz thing (Germany):

ED MOTTA
Perpetual Gateways (MustHaveJazz)

Madli-Liis Parts, Muusika (Estonia):

SOFIA RUBINA
In The Land Of Oo-bla-dee (Sofia Rubina)

Paweł Brodowski, Jazz Forum (Poland):

JANUSZ MUNIAK
Contemplation (Inspirafon)

Jon Newey, Jazzwise (UK):

MATT RIDLEY QUARTET
Metta (Whirlwind)

Anna Filipieva, Jazz.Ru (Russia):

THE SECOND APPROACH TRIO
A Day For Dave (ArtBeat)

Jan Granlie, Salt Peanuts (Norway):

LUCIA CADOTSCH
Speak Low (Yellow Bird/Enja)

Christine Stephan, JAZZTHETIK (Germany):

DORANTES & RENAUD GARCIA-FONS
Paseo A Dos (e-motive / Galileo)

Henning Bolte, Jazzism (Netherlands):

HARMEN FRAANJE/BRICE SONIANO/TOMA GOUBAND
Shades Of Blue (Astropi Records)

Patrik Sandberg/Magnus Nygren, Orkester Journalen (Sweden):

KARIN HAMMAR FAB 4
Imprints (Redhorn Music)

Cim Meyer, Jazz Special (Denmark):

STEVE LEHMAN OCTET
Travail, Transformation, And Flow (Pi Recordings)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

SONNY ROLLINS

The Bridge

Bluebird/RCA Victor

Sonny Rollins nam 'The Bridge' in januari en februari 1962 op. Vlak nadat hij twee jaar in retraite was geweest. In de jaren vijftig had hij zich ontwikkeld tot een van de heel grote saxofonisten. Volgens de tijdschriften wedijverde hij met John Coltrane om de titel 'beste saxofonist'. In 1959 trok Sonny Rollins zich terug om te studeren, om nieuwe wegen uit te zoeken en om over zijn muziek en over zichzelf na te denken. Een stap waarmee Rollins iedereen op het verkeerde been zette.

Op 'The Bridge' is Rollins te horen met de in die tijd al heel hoog gewaardeerde gitarist Jim Hall. Bassist Bob Cranshaw speelde op de plaat voor het eerst met Rollins samen. Dat is zo gebleven tot nu toe. Het album opent met 'Without a song'. In hoeverre dat 'zonder muziek kunnen we niet' tekenend was voor zijn terugkeer? Wie zal het zeggen. Veelzeggend is dat hij tijdens een concert ter nagedachtenis aan '9/11' op 15 september 2001 zijn concert ook met dit nummer begon. Op 'The Bridge' staan vier standards en twee eigen stukken van Rollins. De standards laten de luisteraar wennen aan het geluid van Rollins. De ballad 'God bless the child' wordt bijna letterlijk van papier gespeeld, zoals de bekende versie van Billie Holiday. Jim Hall parafraseert op het thema. In de liner notes van 'The Bridge' wordt aangegeven dat Hall 's nachts op de Williamsburg Bridge repeteerde. Onder meer om zijn zwangere buurvrouw geen overlast te bezorgen. Het is een gezonde baby geworden, meldde hij. In zijn eigen stukken, 'The Bridge' en 'John S', is Rollins bezig met de toenmalige verworvenheden van de free jazz. Hij zoekt in beide stukken in up tempo zijn weg door de muzikale probleemstelling die hij zichzelf heeft opgelegd. Rollins is voortdurend een eenling, maar ook een van de leidende en spraakmakende saxofonisten gebleven.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE
JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE
JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

FESTIVALS MAART

LEUVEN JAZZ

Diverse locaties, Leuven

12 tot en met 20 maart 2016

(<http://www.leuvenjazz.be/>)

Met onder anderen: Dave Holland Trio, Chris Potter Quartet, André Brasseur, STUFF en Jef Neve. Vaste prik tijdens het festival zijn de **B-Jazz International Contest**, de opvolger van Jazz Hoeilaart, dat vorig jaar voor het eerst in Leuven plaatsvond en de uitreiking van de Jazzmozaiek Award. Nieuw dit jaar zijn een reeks huiskamerconcerten. Op zondag 20 maart spelen alleen maar Belgische artiesten op Leuven Jazz.

GOOIS JAZZFESTIVAL

Spant!, Bussum

19 maart 2016

(<http://www.gooisjazzfestival.nl>)

Met onder anderen: Alexander Beets & Judith Nijland, Francesca Tandoi, Licks & Brains, Nationaal Jeugd Jazz Orkest, Peter Beets en Fay Claassen, Red Hot Hundred Big Band, Stephanie Francke en The Jazz Commotion.

JAZZ MAASTRICHT FESTIVAL

Theater a/h Vrijthof, Maastricht

19 maart 2016

(<http://www.jazzmaastricht.com/>)

Met: Joe Lovano, Shai Maestro en Laura MvVula.

SEABOTTOM JAZZFESTIVAL

Agora, Lelystad

25 en 26 maart 2016

(<http://www.seabottom-jazzfestival.nl/>)

Met onder anderen: New York round Midnight (met onder anderen Deborah Carter, Beets Brothers, Paul van Kessel, Ben van den Dungen), The Cool Quest, SINAS, Johnny Rosenberg by Parisien, Alice in Dixieland en Fay Claassen en het Trio Peter Beets met een eerbetoon aan Rita Reijs.

JAZZTIVAL

Theater De Vest, Alkmaar

26 maart 2016

(<http://www.jazztival.nl/>)

JAZZ IN DE KAMER

Binnenstad, Leiden

10 maart 2016

(www.jazzindekamer.nl)

Het Leidse huiskamerfestival 'Jazz in de kamer' vindt dit jaar voor de tweede keer plaats. Het bestaat uit vijftien concerten in sfeervolle huiskamers in de binnenstad van Leiden. De bezoekers kunnen een route met drie concerten van een half uur volgen. In totaal zijn er vijf routes. Op het programma staan onder meer Tango Extremo, Mete Erker Trio, Tineke Postma & Marc van Roon, Margriet Sjoerdsma & Marzio Scholten; Tin Men & The Telephone, Ack van Rooyen & Juraj Stanik, Joe Locke & Joris Teepe, Kapok, Francien van Tuinen & Martijn van Iterson. De concerten beginnen om 20.00 uur, 21.00 uur en 22.00 uur.

Maak kennis met de medewerkers van JazzFlits:

Recensent en saxofonist Jorre Reynders

<https://www.youtube.com/watch?v=I5Ez7AdWNcQ>

OVERLEDEN

Janusz Muniak, 31 januari 2016 (74)

De Poolse tenor- en sopraansaxofonist Janusz Muniak behoorde tot de leidinggevende musici in zijn land. Speelde samen met trompettist Tomasz Stanko, pianist Andrzej Trzaskowski en saxofonist Jan Wroblewski. Toerde in de jaren tachtig met een kwartet door Europa, waarmee hij ook ons land aandeed.

Joe Harris, 28 januari 2016 (89)

Geboren in Pittsburgh, leerde Joe Harris spoedig zijn plaatsgenoot Art Blakey kennen, bekwaamde zich in het slagwerk, waaronder de latinvariant, en speelde als twintigjarige al in de bigband van Dizzy Gillespie (Things to come!). Verbleef tien jaar in Europa (Zweden, Berlijn, Frankrijk), keerde terug en doceerde aan de universiteit van Pittsburgh. Bleef actief als drummer.

(jjm)

Christoph Gallio komt hiernaast aan het woord. (Foto: Beat Streuli)

OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan onze **index van besproken boeken en platen**. De index geeft een overzicht van de boeken en platen die in de nummers 69 tot en met heden in Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de auteur c.q. de uitvoerende artiesten. U vindt de index rechtsonder op onze website. Als u de overzichten nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl>. De nummers 69 (januari 2007) en verder zijn op de Jazzflits-website in het archief te vinden.

SPECIAL

ZWITSERSE JAZZMUSICI VERDIENEN MAAR MONDJESMAAT DE KOST

Zwitserse jazzmusici kampen meer en meer met wat in het Duits 'Existenzängsten' heet. Die diagnose stelt journalist en bassist Ueli Bernays op 22 januari in een uitgebreid stuk in de Neue Zürcher Zeitung: "De conjunctuur zit jazzmusici tegen, de cd-markt ligt op zijn gat, de gages dalen, alsmede het aantal kinderen dat muziekles neemt." Het is kommer en kwel, zo meent hij.

Bernays laat in zijn stuk een anonieme slagwerker aan het woord. Hij heeft een cd opgenomen. Niet voor de verkoop, maar omdat een plaat nodig is om aan optredens te komen. Ook wil hij vastleggen waar hij muzikaal staat. Als hij uit de kosten komt, is hij tevreden, maar dat lukt zeker niet. Zijn spaargeld is op. Ook levert de plaat hem bijna geen optredens op, klaagt hij. Soms krijgt hij niet eens antwoord van een podium dat hij benadert. En als hij dan uiteindelijk een optreden heeft, vallen de gages zwaar tegen: "Jazzmusiker teilen mit Prostituierten das Schicksal, dass die Entlohnung seit Jahrzehnten nicht steigt." Sinds de omzet op de cd-markt is gekrompen, moeten musici hun geld via optredens verdienen. Dat is lastig voor jazzmusici. Er zijn weliswaar genoeg podia in Zwitserland, maar de verdiensten zijn te verwaarlozen. Soms moet er zelfs onder het publiek gecollecteerd worden. Jazzsaxofonist Christoph Gallio uit Baden (zie foto) is al tientallen jaren beroeps. Hij heeft veel jongeren in zijn groepen: "In besonderen Fällen spielen wir auch für Kollektiven – dann bin ich oft erstaunt, wie wenig die Leute zu zahlen bereit sind."

Een van de oorzaken is volgens Bernays het grote aanbod van musici. Zwitserland kent een groeiend aantal afgestudeerde jazzmusici. De conservatoria leveren werklozen af, meent hij. Aan de kwaliteit van die musici ligt dat niet, zegt Hans Peter Künzle, leider van de jazzafdeling van het conservatorium van Zürich: "Viele Musiker und Musikerinnen haben heute schon beim Einstieg ein Master-Niveau", zegt Künzle. Die moeten volgens hem een kans krijgen. "Gut ausgebildete Talente werden sich immer eine Existenz aufbauen können", vindt hij. Maar zelfs succesvolle musici verdienen weinig. Maandelijks zo'n 3.200 euro. Daar kun je geen familie van onderhouden in de bergstaat.

Christoph Gallio vindt dat jazzmusici steeds meer verburgerlijken. De jongeren zouden bij wijze van spreken ook biologie of rechten kunnen studeren, maar kiezen voor jazz. Vroeger waren jazzmusici toch meer 'bohemien'. Ze zetten zich met hun kunst tegen algemene maatschappelijke normen af. Toen was het ook wat makkelijker om met minder geld rond te komen, denkt hij. Gallio is wel onder de indruk van de kwaliteiten van de jonge musici, maar ziet maar een enkeling met een eigen stijl, een eigen geluid. Dat is volgens hem essentieel om van jazz te kunnen leven.

Veel Zwitserse musici zoeken inmiddels hun heil in Berlijn. Of gaan in het onderwijs. Wie een vaste baan op een gymnasium of een muziekschool vindt, zit goed. Gitarleraren zijn gevraagd, saxofoonleraren minder. De anonieme slagwerker waar dit verhaal mee begon, hoopt dat zijn vrouw meer kan werken. En hij erft misschien ook nog wat aandelen van zijn ouders...

Hans van Eeden

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 1 februari 2016

1 Cory Weeds & Jeff Hamilton Trio

This Happy Madness (Cellar Live)

2 Mack Avenue Superband

Live From Detroit Jazz Festival 2015
(Mack Avenue)

3 Stryker/Slagle Band Expanded

Routes (Strikezone)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Mike del Ferro, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortzen, Lex Lammen,

• Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en Jorre Reynders. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Mike del Ferro, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortzen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en Jorre Reynders. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

VARIA

Eric Alexander. (Foto: Gene Martin)

Rein de Graaff op tournee met Eric Alexander

Vanaf 25 februari gaat het Rein de Graaff Trio op tournee met tenorsaxofonist Eric Alexander. Het eerste concert is in Nijmegen (de Lindenberg). De andere data zijn: 26/2 De Tor, Enschede; 2/3 Bouwkunde, Deventer (met bigband); 4/3 Paradox, Tilburg; 5/3 Bimhuis, Amsterdam (met vier tenorsaxofonisten: Eric Alexander, Ferdinand Povel, Sjoerd Dijkhuizen en Gideon Tazelaar) en 6/3 De Stoep, Spijkenisse. Op 27 februari (Edam, Strandbadrestaurant), 29 februari (Hnita Club, Heist op den Berg) en 3 maart (Utrecht, Vredenburg) speelt het trio met Eric Alexander én tenorist Ferdinand Povel. De Graaff speelt met Marius Beets op bas en Eric Ineke op drums.

Foto-expositie Pieter Boersma in Bimhuis

Vanaf 18 februari exposeert het Bimhuis (Amsterdam) foto's van Pieter Boersma. Boersma fotografeerde ruim vijftig jaar jazzmuzici. Ook was hij de eerste jazzcellist van Nederland en speelde hij met onder anderen saxofonist Willem Breuker en drummer Han Bennink.

Edwin Rutten presenteert op NPO Soul & Jazz

Edwin Rutten is iedere zondagavond live te horen op de digitale zender NPO Soul & Jazz, het station dat sinds 1 januari Radio 6 is opgevolgd. Rutten presenteert van 21.00 tot 23.00 uur het programma Jazz in the evening. Edwin Rutten: "Wij zijn blij voor ons en onze trouwe luisteraars!"

Arne Van Coillie geeft lezing over begintijd jazz

Onze medewerker Arne Van Coillie geeft 8 februari in Hasselt (B) een lezing over de begintijd van de jazz, "de periode die deze dagen een héle eeuw geleden is... Met in de hoofdrol mensen als Louis Armstrong, Bessie Smith, maar ook Paul Whiteman en de zijnen!" Locatie: Welzijns-campus, A. Rodenbachstraat 29, Hasselt. Aanvang: 14.00 uur.

Nathalie Loriers. (Foto: Jean Schoubs)

Tineke Postma (sax), Nathalie Loriers (piano) en Philippe Aerts (b) speelden voor het eerst samen op het Gaume Festival 2013. Die samenwerking beviel zo goed dat ze nog steeds als 'Le Peuple des Silencieux' samen optreden. Op 31 januari stonden ze op het podium van de Salle Philharmonique de Liège (Luik).

Philippe Aerts. (Foto: Jean Schoubs)